

i de fleste Tilfælde de Steder, hvorfra Brændekørselen foregaar, ere ret fjerntliggende, saa at denne Kørsel vanskeligere kan begrænses til et kort Tidsrum.

Der kan altsaa være visse Vanskeligheder i Landbruget, men jeg tror ikke, de ere saa overmaade store. Man plejer at tænke sig, at man har en forfærdelig lang Arbejdstid i Landbruget, men jeg er sikker paa, at hvis man vilde gøre det op gennemsnitlig Aaret rundt, vilde det ikke blive meget, den virkelige Arbejdstid ligger over de otte Timer i Døgnet, idet man maa erindre de korte Arbejdsdage, man paa visse Tider af Aaret har i Landbruget. Jeg vil indrømme, at Herregaardene danne en Undtagelse, og at der her vil opstaa Vanskeligheder, og kunde vi efterhaanden klippe Herregaardene lidt i Stykker, vilde det straks hjælpe til, at dette Forhold lettere lod sig ordne. Det er givet, at Herregaardene med deres større Arbejdsstyrke ere interesserede i og naturlig henviste til, hvad de ogsaa gøre, at faa Arbejdstiden fuldt udnyttet, hvorimod det for en Bonde har mindre at sige, om en Karl eller Pige arbejder en halv eller hele Time længere eller kortere, ligesom det ogsaa spiller en underordnet Rolle for de middelstore Landbrug. Jeg tror derfor, at der ikke vilde være stor Risiko ved for disse sidstes Vedkommende at fastslaa en Arbejdstid af otte Timer, naar man undtager de særlig vanskelige Tider under Høstforhold og sligt, hvor enhver vil indrømme, at Undtagelser ere nødvendige. Sidste Stykke af § 2 kunde godt flyttes ind i § 1, saa at denne Paragraf medtog de der nævnte Virksomheder: Vejarbejde, Mærgling, Tørveskæring, Dræning, Grøftgravning og lignende Arbejder, for saa vidt disse udføres som særligt Erhverv, og saa kunde man foreløbig undvære § 2. Sætter man imidlertid Pris paa at beholde den, betragter jeg den som en Angivelse af, at det ikke er Meningen, at Landbruget skal have en begunstiget Stilling, men at man kun paa Grund af Forholdenes Natur maa give saa vide Undtagelsesbestemmelser, som her ere anførte.

Der er en anden Paragraf, som jeg ikke har megen Tro paa vil faa praktisk Betydning, nemlig § 5, hvor det hedder: „Paa Indenrigsministeriets Foranstaltning indhentes der snarest mulig saadanne Oplysninger med Hensyn til de i § 2 nævnte Virksomheder, at der paa Grundlag deraf kan udarbejdes Regler for Arbejdstidens mulige Begrænsning i de i den nævnte Paragraf anførte Undtagelsestilfælde. Saa-

danne Regler blive nærmere at fastsætte ved Lov“. Jeg tror ikke, at Indenrigsministeren med den bedste Villie af Verden kan finde skematiske Former, hvorved der kan indsamles et Materiale, paa Grundlag af hvilket der kan udarbejdes Regler, som skulle gælde for de og de Landbrugsarbejder. Forholdene ere i den Grad elastiske og undergivne Tilfældigheder, at intet Meneske kan opstille Regler for Arbejdstiden for saadanne Landbrugsarbejder. Jeg tror altsaa, at det vil blive en ørkesløs Undersøgelse. Man kan naturligvis gøre Forsøget, men man tjener Sagen bedre ved at gøre det, som man straks kan se er praktisk muligt.

Jeg vil anbefale det Udvalg, som formentlig faar med denne Sag at gøre, ikke at stille sig paa et saa afvisende Standpunkt, som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) gjorde, men med Alvor og Interesse tage denne Sag op i Forstaaelse af, at det er en Vej, vi vilde gaa videre ad, og at det derfor vilde klæde os bedst at tage saa alvorlig som muligt fat paa Sagen og ikke udføre et rent Skinarbejde, hvorved Udvalget vilde blive det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds angav, idet han sagde, at hvis Sagen gik i Udvalg, vilde han udtale sit Haab om, at det blev et Begravelsesudvalg. (Birck: Tro paa!). Ja, dog vist ogsaa Haab om, Haabet knytter sig i alt Fald meget nær til den Tro og Forventning, det ærede Medlem havde. Jeg tror derimod, at Forslaget vil kunne gennemføres ved Hjælp af en Udvalgsbehandling, og jeg haaber, at det ærede Medlem i denne Henseende vil komme til at lide en Skuffelse.

Hvis denne Sag fremdeles skal blive ved at ligge for, tror jeg, at for hvert Aar, der gaar, vil Tonen overfor den blive mildere og gunstigere, og at Sagen selv vil blive mere og mere fin, saa at vi her som i flere beslægtede Spørgsmaal ville naa til en Løsning. Jeg mener, at dette Forslag, uagtet der selvfølgelig kan være Rettelser og Tilføjelser at gøre til det og yderligere Undersøgelser at foretage med Hensyn til det, er et saa solidt Grundlag, at der meget godt kan tages et Arbejde op paa det. Hermed vil jeg anbefale Sagen til en saa velvillig Behandling, som muligt.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Som det oftere har været fremhævet under denne Forhandling, er dette Lovforslag en